

PŘÍVOZNÍK

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI OSTRAVA - PŘÍVOZ

<http://privoz.farnost.cz/privoznik>

ZÁŘÍ 2008 ČÍSLO 7

Sbohem prázdniny!

Tento Přívozník je z velké části věnován článkům plných dojmů z prázdninových akcí. Avšak je to jen ohlédnutí a každý už - možná s obavami - vyhlíží následující (školní) rok. Jaký bude? Určitě rodiče i děti bude stát mnoho sil a trpělivosti, ne jinak tomu bude s pedagogy, avšak i ti, kterých se toto "startování" netýká, mohou počítat s jistými změnami, které

se jich také dotknou. A to nejenom že MHD začne jezdit opět v častějších intervalech. Kdo je v naší farnosti delší dobu, ví, že po prázdninovém "klidu" začínají v září také různá společenství a další pravidelné aktivity, jako je například výuka náboženství.

Ale ať už jsme děti, mládež, nebo dospělí, nesmíme zapomenout, že všichni se potřebujeme učit - a to u našeho Mistra.

A tak jako jsme měli v uplynulých dnech myslet na to, že v našem vztahu s Bohem si prázdniny udělat nemůžeme, tak teď v tom co nás čeká bychom měli vědět, že u něj můžeme v tom všem co na nás čeká čerpat sílu a odpočínání.

Kéž vás i k tomu vede toto číslo Přívozníku, nebo některé ze znovu začínajících společenství!

redakce

ÚVODNÍK

Už rok a půl

Je to už rok a půl co se pondělí v měsíci snažíme věnovat více modlitbě za farnost a k tomu přidat i půst. Ani mě nenapadlo ptát se lidí jak se k tomu stavějí, ale zpozoroval jsem zapojení do této aktivity alespoň některých. Pro mnohé je to den práce, takže možná je pro ně obtížné věnovat během dne čas modlitbě, ale Bůh přijme i to málo co mu nabídneme. Vzpomeňme třeba vdovin halěr, ale i chlapce co donesl těch pět chlebů pro pět tisíc lidí. Nabídl to co měl a Pán Ježíš z toho nakrmil veliký zástup.

Znovu vás chci poprosit, nemáte-li možnost modlit se hodinu vkuse, věnujte během posledního pondělka aspoň střelnou modlitbu za naši farnost. Je-li pro vás obtížné v tento den se postit, zkuste vynechat pár cigaret, půl hodiny u počítače či u televize, anebo se usmějte párkrát v ten den na lidi a udělejte jim radost. To vše bude mít v Božích očích cenu a pomůže více než si myslíme. Každý z nás se přece stará o svůj byt, svoje věci, o svoje záležitosti. Farnost je přece naší společnou skutečností a je na nás jak vypadá - podle toho jak my žijeme, ale i jak se za ni modlíme.

Bogdan Stepień, OSPPE

Mše za uzdravení rodových kořenů

Každý druhý pátek v měsíci v 19 hod. bude v naší farnosti sloužena mše svatá za uzdravení rodových kořenů. V poslední době stále více lidí přichází s touto intencí a nejen na tomto základě cítíme potřebu se této důležité záležitosti věnovat důsledněji.

O co se jedná?

Máme příležitost účastnit se zvláštního slavení Eucharistie za uzdravení rodin. Někdy ji známe pod názvem Generační eucharistie nebo-li Eucharistie za uzdravení rodokmenů. Při této bohoslužbě žádáme Boha o uzdravení nás samých a těch, které milujeme, a děkujeme Mu za mnohá požehnání a lásku, kterou jsme přijali od

těch členů naší rodiny, kteří již zemřeli. Ježíš ve své lásce a milosrdenství vzal na kříž každé utrpení, prokletí, nemoc, hřích. Kristus nás vykoupil z každé kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe a skrze Něho přichází uzdravení a svoboda. Jeho ranami jsme byli uzdraveni. V této Generační eucharistii máme zvláštní příležitost položit na obětní oltář všechny, které milujeme, kteří potřebují uzdravení na těle, duši, mysli anebo duchu a nabídnout Pánu kající srdce za spáchané hříchy v naší rodině. Skrze slavení Generační eucharistie mnozí byli požehnáni Bohem a byli uzdraveni z problémů v rodinných vztazích, nemocí, ze závislostí a emocionálních zranění.

Intence na tuto mši budou přijímány pouze před touto mší a může jich být i několik. Nejlépe je ale přijít s formulářem, který je možno dopředu vyplnit. Jedná se o takovou pomůcku, kde si můžeme uvědomit (díky několika otázkám z různých oblastí problémů a duchovních záležitostí) co konkrétně potřebujeme Bohu v této mši odevzdat. Tyto vyplněné formuláře se při obětování dají k oltáři, což je znamení toho, že to Bohu odevzdáváme. Nikdo tyto formuláře samozřejmě nebude číst a po mši se okamžitě spálí. Samozřejmě podrobnější informace budou ještě včas při ohláškách na nedělní mši svaté.

*Tomáš Pind'ák,
Bogdan Stepień, OSPPE*

24/7 - modlitba za Ostravu

Již podruhé se v našem městě uskuteční modlitba 24/7 - nepřetřizité modlitby za naše město. Tato aktivita je ekumenická a po dobré zkušenosti z minulého roku, kterou

udělalo naše společenství, jsme se s Ondrou Rozkopalem pustili za naši farnost do společných příprav dalšího týdne. Ten je naplánovaný na 14.-21. září.

Na nástěnce je plakát s podrobnými informacemi a přihlásit se na modlitbu je možné na www.modlitby24-7.cz/ostrava. Podrobnější info rád sdělím také osobně.

Tomáš Pind'ák

Nové Jesličky

Letošní Vánoce jsou ještě daleko, ale ve farnosti už pomalu začínají přípravy na novou vánoční hru. Stejně jako předloni se chceme pustit do původní polské hry – tentokrát do Jesliček Glivy Chlondowskeho. Takže v první řadě je třeba hru přeložit a aby toho nebylo málo ještě k tomu zrymovat. Nakolik se nám to s otcem

Franciszkiem podaří, budete moci sami posoudit o Vánocích. Do příprav a zejména samotné režie se v tomto roce zapojí i otec Franciszek Gajewski, což zajisté přinese svěžest a zvýšení kvality naší produkce. Nejpozději v říjnu se rozjedou první zkoušky. Pokud máte zájem o účast ve hře nebo víte o někom

z dětí a zejména mladých, řekněte mu o této příležitosti, aby se mohl včas zapojit do příprav a přijdte se domluvit a vybrat roli :-). První společné setkání je plánováno na začátek října.

Pro bližší informace sledujte vývěsku nebo internetové stránky divadla <http://www.hrajemepropana.cz>

Jan Košárek

KRÁTCE

Každou poslední neděli v měsíci se konají sbírky na opravu kostela. Pán Bůh zaplat' všem dárcům.

Přehled sbírek na tento úmysl: 29. 06. 6063,- Kč, 27. 07. 4698,- Kč 31. 08. 5267,- Kč

Jak je vidět pokračují opravy fasády kostela. Není ještě jisté kolik na ně město přispěje. Prosíme, pamatujte na tento úmysl v modlitbě!

Finančně můžete přispět na tento úmysl každou poslední neděli v měsíci při sbírce v kostele nebo také osobně darem na faře na tento úmysl. Děkujeme.

Na závěr prázdnin se děti s babičkou v rámci malého puťáku 30. - 31. 08. vypravily do poodří. Puťák se dle reakcí dětem moc líbil a považují ho za skvělé zakončení prázdnin.

Úklid kostela v měsíci září je v pondělky 08. a 29. vždy od 15⁰⁰ hodin. Prosíme o vaši pomoc.

05. - 07. 09. se uskuteční v Travné hodnotící a plánovací víkend akcí pro děti a mládež v naší farnosti.

Již teď je znám termín farní duchovní obnovy, která proběhne v adventu 05.- 07. 12. 2008 a povede ji otec Vojtěch Kodet.

redakce

Farní tábory: ohlédnutí není hodnocením

Od prvního letního tábora ve Vsetínských vrších uplynul již nějaký čas... Od té doby jsme procestovali různá místa: Třemešnou, Rychnov, Rýžoviště, Dřevohostice, a letos Travnou. Takže to bylo vždycky střídavě na sever Jeseníky a následující rok o kousek více na jih (jihozápad). I otec Bogdan si tak při svých táborových návštěvách, jak sám říká, procestoval skoro celou severní Moravu. Na potáborová setkání jsme jeli do Dobratic, na Morávku, Trnávku, Spálov. Každé z těchto míst mělo svůj půvab. Žili jsme různorodými táborovými programy: misiemi, dobou Soudců, historickou pokladovkou, Narní, univerzitou Hardwar a musím říct, že i každý program měl své kouzlo, po kterém se mnohým po návratu z tábora domů stýskalo.

Za těch pět let děti postupně přibývaly až jsme se letos dostali na 36 dětí. Některé byly na našem táboře pouze jednou, ale to jsou jen výjimky. Naprostá většina dětí si nenechá ujít příští letní tábor a mnozí se účastní i dalších akcí během roku, neboť čekat celý rok na další tábor... to je přece jen dlouho. A tak jsem rád, že je pořád mezi námi i několik z těch, co se účastnili jednoho z prvních táborů – Třemešné. Také je velkým povzbuzením

zájem dospívajících dětí o spolupráci při táborech.

Poměrně novou součástí námi pořádaných táborů bývají puťáky. Jde o dvoudenní výpravy z tábora do přírody s nocováním ve stanech. Jsou určitou kompenzací toho, že neděláme stanové tábory. Děti rády spí ve stanu a také rády putují přírodou. Rády si samy vaří v přírodních podmínkách, dělají placky z mouky, učí se poznávat co se dá všechno z toho co kolem roste jíst... Je slovy nepopsatelné jaké zážitky toto „cestování přírodou“ přináší.

Občas je slyšet hlasy, že děti jsou dnes jiné. Pokud mám posuzovat tuto skutečnost v rámci tohoto ohlédnutí, mohu s klidem říci, že stále každé z dětí touží po pozornosti, lásce a úsměvu... Těší se na noční hru, kterou nazývají „stezkou odvahy“ a jsou zklamaní, pokud nevyjde třeba kvůli špatnému počasí. Také si oblíbily táborovou poštu, která už nesmazatelně k našim táborům patří. Pro neznalé termínu bych chtěl vysvětlit, že se jedná o možnost napsat někomu něco pěkného, každé psaníčko musí být řádně oznámkováno – o známky je veliký zájem. Děti nejen rády dostávají pěkná

psaníčka, ale hlavně je rády píšou. Také mají rády táborák a zpívání. Za celou dobu pořádání táborů se nezměnil názor dětí na to, že ráno by se mělo vstávat později a večer pro změnu chodit později spát. Na druhou stranu, abych snad trochu nahrál pesimistům odcituji větu jedné účastnice tábora: „Nelíbilo se mi chování děcek, ale vím že se to zřejmě nedá změnit.“

Chci na tomto místě poděkovat všem, kteří kolikrát se navzdory všemu bez nároku na nějakou odměnu věnují dětem a mladým. Jsem rád, že s takovými lidmi mohu dělat tábor a jsem vděčný za jejich nasazení.

Závěrem si ještě dovoluji krátký pohled do budoucnosti. Doposud jsme se snažili náklady na tábor potažmo cenu tábora co nejvíce minimalizovat i za cenu zvýšených nákladů jednotlivých organizátorů, příspěvku farnosti. Pokud opominu pomůcky, hry, odměny pro děti, podílí se na ceně tábora na prvním místě zejména ceny potravin a ubytování

dále pak doprava. Je třeba konstatovat, že ceny potravin za poslední dobu hodně vzrostly. Tábor s výlety a návštěvami kulturních či historických památek za 1500,- Kč na deset dní se stává pomalu nereálný. Jak to bude v příštím roce? Najde se někdo, kdo třeba formou sponzorského daru poskytne potraviny, výtvarné potřeby apod.? Najde se někdo, kdo bude ochotný darovat něco dětem?

Ohlédnutí není hodnocením, jsou to vzpomínky – u někoho pěkné, u jiného třeba naopak – vždy tak jak se zapsaly do srdce. Jsou někteří lidé, kteří mají v sobě kupu negativních vzpomínek, ale jsou i ti, kteří nosí v sobě více toho pozitivního, kteří rádi vzpomínají na to pěkné, neboť to jim rozzářilo srdce a zůstalo v něm nezrušitelně vryto.

Co ještě dodat? Snad jen slova jednoho chlapce: „Líbilo se mi všechno, i když mě něco nebavilo, tak jsem si potom řekl, že je to super.“

Farní tábor v Travné

Konečně jsme se dočkali. Nastal den, kdy jsme se vypravili na tábor. Tentokrát byl v Travné, což je malá vesnice v Rychlebských horách. Byl opět na jiném místě a i pravidla byla jiná. Jely děti pouze do 15 let a Ti starší už jako rádcové, nebo vedoucí.

Jako obvykle jsme se všichni sešli na faře v Přívoze, ale tentokrát ve větším počtu. Jelo 36 dětí! A to je super. Po krátkém přivítání jsme se odebrali asi na pěti hodinovou cestu vlakem. Povídali jsme si a smáli jsme se. Když jsme dojeli do Javorníku, starší se vydali na cestu do Travné pěšky a mladší byli odvázeni auty. Večer jsme se dověděli téma a když jsem zjistila, že je to škola, ztuhla jsem. Tohle téma jsem vůbec nečekala. Přece škola o prázdninách je nesmysl! Ale nakonec jsem byla mile překvapena.

Celý tábor jsme se učili poznávat rostlinky, počasí, jak přežít v přírodě a spoustě dalších užitečných věcí. Do normální výuky bylo zahrnuto také náboženství, zpěv a tělocvik. Myslím si, že přesně tohle se dalo nazvat škola hrou!

Každý den jsme podnikali něco jiného. Jednou jsme šli na výlet na Borůvkovou horu a po cestě jsme

nasbírali nejen borůvky, ale také kytky na barvení triček. Jindy jsme pro změnu hráli hry na hřišti. Také jsme občas měli svoje osobní volno, ve kterém každý dělal něco jiného. Já jsem například s kamarádkou hrála na hudební nástroje a zpívala. Někdo hrál fotbal a zbytek třeba prostě jen odpočíval.

Program byl hodně pestrý, akorát počasí jej občas narušilo. Chtěli jsme třeba jít přes noc stanovat, ale protože pršelo nevyšlo to. Také k nám přijeli 2 návštěvy. Prvním překvapením byl příjezd našeho kněze o. Bogdana, se kterým jsme slavili mši svatou. A druhá návštěva byla z Katolického týdeníku. A na konec nechyběla ani oblíbená stezka odvahy. Menší děti šly do věže kostela a za kostel. A starší šli na místo podle vzkazu, který našli Ti menší. Jeden z kluků se tak bál, že při stezce řekl asi toto: „Jsi-li prase, prosím, ozvi se!“ Legrace jsme si užili všichni po celý tábor až dost.

Myslím, že jezdění na tábory je super. Užíváme si prázdnin a jsme s kamarády. Rozhodně jsem ráda, že existují lidé, kteří tyto tábory dělají. Doufám, že tato tradice bude pokračovat!

Věra Mikulová

Velký put'ák

Hned z kraje prázdnin se konal velký put'ák. Byl určený pro mládež od 15 let, ale nakonec bylo všechno jinak. Jeli i mladší a odděleně. Kluci vyrazili na kolech do Jeseníků. My holky do Polska a to pěšky. Jen škoda, že nás nešlo více. Bylo nás pouze 6. Sešly jsme se 28.6. na faře v Přívoze a když jsem zvedla svou krosnu, hned jsem se prohla pod tou tíhou (a to jsem jí 2x přebalila). Ostatní holky na tom byly stejně.

Po krásném kněžském požehnání jsme se vydaly na cestu. Nejdříve jsme vlakem dojely do Nýdku, odkud už jsme šly pouze pěšky. Celých devět dní nás provázelo téma „Putování s Marií“. Připodobňovaly jsme si jí k dívce jako jsme my a snažily jsme se Marii více poznávat. Myslím si, že jsme se k ní mnohem více přiblížily.

Nechyběla ani legrace např. když jsme vystoupaly na horu Velká Čantorie. Dívaly jsme se na úžasný výhled na Lysou horu a jedna z nás se zeptala: „Tak kde je ta Sněžka? Nějak jí nevidím.“ Také jsme se nasmály při sběru borůvek na buchtu, když jsme měly všechny červené ruce, ale jedna z nás i pusou.

A takových zážitků máme všechny spoustu. Po cestě jsme navštívily i další místa, třeba města Ustro-ň, Szczyrk, Brennu a horu Leskowiec. Nakonec jsme došly až do Kalwarie k sestře od babičky Magdy. Byly jsme velice vřídne přijaty a strávily jsme zde několik krásných posledních dní. Byla to pro mě skvělá akce a všem doporučuji, aby příště jeli také!

Věra Mikulová

Začalo to v sobotu 28. 06. na faře v Ostravě. Náročnou cestu

zdovalo 6 holek. Z Ostravy jsme dojely do Nýdku, kde naše chůze začala výstupem na Velkou Čantorii. Z čantorské rozhledny byl parádní výhled. Ale dlouhá cesta byla ještě před námi, tak jsme se vydaly dál do Ustroně. Nakonec jsme se usadily v kempu v Brenne, kde jsme taky byly na mši svaté. Neděle byla hezká a ne moc namáhavá. V Szczyrku jsme se zastavily v sanktuariu, bylo tam moc krásně. Šly jsme dále a nakonec jsme zakotvily v Rybarzowicích, kde nás nechal přespat na faře jeden hodný kněz. Ráno jsme šly na mši do zdejšího kostela. Po ranní mši jsme se zase vydaly na cestu. Následující den odpoledne pršelo, a proto jsme se rozhodly raději přečkat déšť v kempu. Takže pondělí bylo odpočinkové a nabíraly jsme síly na další den, který byl docela dost namáhavý. V úterý jsme úspěšně zdolaly horu Leskowiec, kde jsme stanovaly. Byl odsud moc krásný výhled, a proto jsme si taky ráno přivstaly, aby jsme uviděly východ slunce.

Čas utíkal a my už jsme zase byly na cestě. Ve středu jsme se měly koupat, ale nevyšlo to. Zato jsme šly bez batohů až do Kawarie. Čekala nás poslední hora Žar, kterou jsme si nakonec obešly. Došly jsme s posledními silami do Kalwarie. Pak jsme šly ještě do Brodu, tady jsme spaly u sestry od babičky Magdy. Druhý den jsme se šly podívat na zříceninu, do muzea andílků, kde jsme vyrobily taky vlastní andílka. Odpoledne jsme si odpočinuly a k večeru si šly prohlédnout Kalwarii. Po návratu jsme ještě dělaly táborák. Ráno v pátek v Kalwarii pršelo. Renka a já jsme už jely domů, abychom stihly další děkanátní pouť do Frýdku. Myslím že tahle pouť byla senzační a určitě půjdu i na další! *Julia Sivoňová*

Jak jsme zpívali na setkání mládeže na Velehradě

Koncem července byly v australském městě Sydney celosvětové dny mládeže. Paralelně s touto akcí se konalo i Setkání české a slovenské mládeže na poutním místě Velehrad u Uherského Hradiště.

S naší chválovou kapelou Thyra (která dělá Večery chval) jsme byli pozváni, abychom tam zpívali na nočním bdění ze soboty 26. na neděli 27.7. Bohužel někteří členové kapely v tu dobu nemohli jet a tak byli nahrazeni jinými muzikanty, takže sestava členů byla trochu pozměněna. Na Velehrad jsme se postupně sjížděli od čtvrtka do soboty a v sobotu v 18 hod. večer byla naplánovaná zkouška v tělocvičně, kde jsme později měli vést chvály. Když jsme se v půl sedmé konečně sešli, vyskytly se první problémy. Zjistilo se, že jsme na základě nedorozumění zapomněli v Ostravě aparaturu. Naštěstí ji nakonec mohl přivést Ondřej (ten zaskakoval na basu),

který dorazil později. Pak se ale objevily další problémy se zvukovou zkouškou. Těsně před námi totiž byly modlitby Taizé a ty potřebovaly jiné rozestavení mikrofonů. Přes pokus o rozumný kompromis se však naše zkouška nakonec uskutečnit nemohla.

Modlitby Taizé skončily přibližně kolem půl 1 v noci a byly moc hezké, o čemž svědčila sposta účastníků, kteří seděli všude na zemi až nebylo k hnutí. Když se to tam trochu vyprázdnilo, nachystali jsme se na náš Večer chval. Někteří lidé tam zůstali a přišli i další. Celkem se jich modlilo asi 150. Do čtvrt hodiny začala modlitba chválami, kterou kromě naší kapely vedli ještě čtyři další lidé, kteří vstupovali mezi písničky svými modlitbami, slovem, úryvky z Písma a svědectvími. Když pomínu to, že to bylo fyzicky vyčerpávající, duchovně to bylo hodně osvěžující - lidé se intenzivně modlili a chválili od začátku až do konce a bylo vidět ve tvářích většiny z nich, že jsou dotčeni Boží láskou a krásou. Někteří i plakali dojetím. Proto jsem měla velkou radost, když bylo vidět jak Bůh naplňuje srdce lidí, kteří jej přišli chválit.

Konec nastal před

třetí hodinou a my jsme začali balit nástroje, kabely, aparaturu, projektor, vlajky... a o hodinu později začala mše svatá, která byla paralelně s eucharistií v Sydney. Během mše se začalo rozednívat a byla tam moc zvláštní atmosféra. Několik tisíc mladých lidí bylo shromážděno pod nebem obarveným do červena sluncem, aby prožili eucharistii. Když mše po 2 hodinách skončila, bylo už úplně světlo. Někteří šli ještě spát do stanů a někteří už šli na vlak nebo nasedli do auta a jeli domů.

Naše skupina jela několika auty. Když jsme vyjžděli, nějak jsme nepomysleli na společnou modlitbu za šťastnou cestu. Jen jsem se pomodlila krátce v duchu, ať se nám při cestě nic nestane. Všichni jsme byli hrozně unavení a tak jsme v autě pospávali. Jeli jsme po hezkých rovných cestách a najednou nás probudilo hrozné skákání a zvuk rozbíjení. Nabourali jsme se. Řidič taky na okamžik zavřel oči a auto přešlo přes

protisměr (ta cesta je docela frekventovaná), přeskočili jsme přes příkop, těsně minuli billboard, přejeli keř a asi po padesáti metrech jsme zastavili v poli, kousek za obcí Osek. Hrozně jsme se vylekali, ale naštěstí se nikomu nic nestalo! Bůh vyslyšel mou modlitbu. Zároveň jsem se ale ptala proč jsme se nabourali. Bavila jsem se o tom s několika lidmi a došla jsem k několika závěrům. Bylo obrovské štěstí, že když jsme byli v protisměru, nebylo tam žádné auto, protože kdyby došlo k čelní srážce (což bylo velice pravděpodobné), dopadlo by to daleko hůř. Bůh asi chtěl zdůraznit to, jak je milosrdný, abychom si více uvědomovali a vážili si jeho zázraků, které někdy považujeme jen za náhodu. A taky asi má s námi ještě nějaké plány. Bohužel auto už se nedá opravit, protože má poškozený celý podvozek. Ale to je nesrovnatelné s tím, co se mohlo stát. Tak děkuji Pánu, že nám poslal anděly strážné!

Tereza Doležalová

Pište nám: Římskokatolická farnost Ostrava-Přívoz
náměstí Svatopluka Čecha 5
702 00 Ostrava-Přívoz
Mailujte nám: privoz.farnost@centrum.cz
Volejte nám: 596 133 588
Esemeskujte nám: 777 576 112

Slyšíme Hlas mučedníků?

Hlas mučedníků je bulletin charitativní organizace, která sbírá finanční prostředky pro pronásledované křesťany v chudých částech světa. Již několik jejich svědectví mne donutilo k zamyšlení jaká je moje víra. Věřím, že nejenom vás obohatí toto skutečně praktické "Zamyšlení".

Růst církve v Kolumbii guerilloví předáci vnímají jako hrozbu své ateistické revoluci. FARC je přesvědčena, že zabíjení křesťanských aktivistů je řešením tohoto problému. Mnoho kolumbijských pastorů, kteří zůstávají v nepřátelském území, kde operují guerilly FARC, přinášejí velikou oběť a riskují své životy. Za posledních několik let jsme slyšeli o více jak stovce pastorů a evangelistů, které povstalci z FARC připravili o život. Jejich rodiny tím nesmírně utrpěly. Nejen kvůli traumatu nad ztrátou milované osoby, ale také i z hlediska ztráty živitele rodiny. Někdy musejí i děti přerušit studia a začít pracovat, a tak své nejbližší podporovat. Naše misijní organizace aktivně pátrá po rodinách těchto mučedníků, kteří jsou tak blízcí Božímu srdci. Prostřednictvím našich projektů pomáháme vdovám, aby mohly dál udržet své děti ve škole.

Před několika měsíci se naši kolumbijské zástupci setkali s vdovou po pětadvacetiletém pastorovi Joel Cruz Garciovi, kterého zavraždili v červenci minulého roku povstalci FARC. Při tomto incidentu vyvlekla skupina povstalců pastora Garcíu z jeho domu ve

vesnici El Dorado (provincie Huila) a před zraky vesničanů ho zastřelili ranou do hlavy. Společně s ním byl zavražděn ještě třiašedesátiletý pastor Humberto Mendez Montoya, který v této vesnici založil nový sbor.

Když se naši zástupci poprvé setkali s vdovou Yubis Garcia a její dvouletou dcerkou Veronikou, bylo trauma této ženy ještě velmi silné a snažila se usilovně odpustit těm, kteří zabili jejího manžela. Při nedávné druhé návštěvě již Yubis prohlásila, že jí Bůh dal novou sílu a útěchu a že nejlepší pomstou pro ní bude to, když bude moci vydat svědectví vrahům jejího muže. Yubis navíc ví, o koho jde. Hlas mučedníků v Kolumbii finančně podporuje mnoho vdov jako je Yubis.

Další mladou vdovou, které pomáháme, je Luz. Luz právě čekala dvojčata, když se svým manželem odešli budovat sbor v jedné kolumbijské vesnici ležící v problémové oblasti. Přátelé je zrazovali, aby tam nejezdili, že je to příliš nebezpečné. Ale oni se rozhodli podle svého přesvědčení. V době, kdy Luz byla na

nákupu, setkal se její manžel se skupinou povstaleckých vojáků, kteří s ním podle svědků o něčem diskutovali a pak jej odvedli neznámo kam. Po dvou dnech vrátili pastorovo tělo rozsekané na kusy v igelitovém pytli. Když se naši zástupci s touto mladičkou vdovou setkali, bylo jejím dvojčátkům jen několik týdnů. Luz vyprávěla, že v těch nejhorších časech

jí pomáhala slova 23. žalmu. Také ona přijímá finanční podporu v rámci pomoci rodinám křesťanských mučedníků.

S laskavým svolením převzato z:

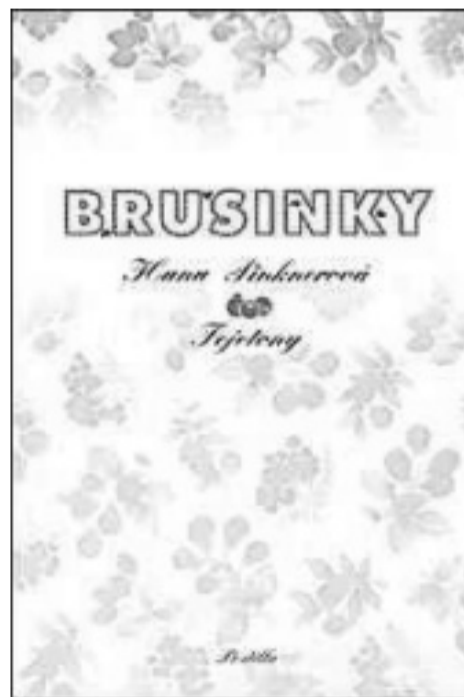
Hlas mučedníků 3/2008
příspěť lze:

Pomoc pronásledované církvi

ČSOB Jindřichův Hradec
č. ú.: 131257607/0300
konstantní symbol: 379

PŘEČTĚTE SI

„Budeš se mnou?“

„Tradiční vánoční písně používají v podstatě jeden model textu. Narodil se malý bezbranný, zdravotně i sociálně nezaopatřený Ježíšek. My o něm víme, že je to budoucí veličina, a tak mu neseme a darujeme

zbytky ze svých vánočních stolů, nevhodné vánoční dárky a trochu toho povyražení zpěvem koled.“....

Takto začíná jeden z fejetonů z Brusinek. Jak už bylo napsáno na přebalu knihy „ženství a mateřství má svou noblesní chodící reklamu“ a tou je právě autorka knihy Hana Pinknerová. Má hluboce otevřené oči a tímto pohledem zachytí i ty zdánlivě malé věci, které jsou ve skutečnosti velké.

Brusinky-Hana Pinknerová-Fejetony

Ludmila Schneiderová

TÝDEN FARNOSTI

PONDĚLÍ

poslední pondělí v měsíci
Den modlitby a postu za
farnost a její společenství
a modlitba 24/1

7⁰⁰ mše sv.,

10⁰⁰ společenství seniorů

15³⁰ družina pro děti
na faře.

18⁰⁰ mše sv. pro rodiny u
sester

ÚTERÝ

6⁴⁵ mše sv. u sester,

17⁰⁰ mše sv., nešpory,

18⁰⁰ Net For God (po-
slední úterý v měsíci).

STŘEDA

8⁰⁰ Mše svatá pro děti

CZŠ Přemysla Pittra
odpoledne výuka nábožen-
ství,

17⁰⁰ mše sv., nešpory,

18⁰⁰ společenství CHO.

ČTVRTEK

13³⁰ návštěva věznice,

17⁰⁰ mše sv., adorace Nej-
světější Svátosti,

19⁰⁰ společenství

přímluvné modlitby.

PÁTEK

9⁰⁰ návštěva nemocných

(první pátek),

17⁰⁰ křížová cesta,

mše sv., adorace (první
pátek)

18⁰⁰ společenství mla-
dých.

SOBOTA

14³⁰ mše sv. v Domově

seniorů

15³⁰ večeradlo (1. sobota),

17⁰⁰ mše sv.

NEDĚLE

8⁰⁰ mše sv.,

9⁰⁰ zkouška scholy,

10³⁰ mše sv.,

16³⁰ křížová cesta,

17⁰⁰ mše sv. ,

19⁰⁰ společenství kněží
(co dva týdny),

19⁰⁰ Večery chval (po-
slední neděle v měsíci).

MODLITEBNÍ
INTENCE

- za duchovní růst naší
farnosti

- za děti a pedagogy
nastupující do nového
školního roku

- za nová i laická
povolání ke službě

- za obrácení Ostravy

INFORMACE

03. 09. Památka sv.

Řehoře Velikého,

papeže a učitele

církve.

08. 09. Svátek narození

Panny Marie.

13. 09. Památka sv. Jana

Zlatoústého, biskupa

a učitele církve.

14. 09. Svátek Povýšení

svatého kříže.

15. 09. Památka Panny

Marie Bolestné.

16. 09. Památka sv.

Ludmily, mučednice.

20. 09. Památka sv.

Ondřeje Kim Tae-

gona, kněze, Pavla

Chong Ha-sanga a

druhů, mučeníků.

23. 09. Památka sv. Pia

z Pietrelciny, kněze.

27. 09. Památka sv.

Vincence z Paula,

kněze.

28. 09. Slavnost sv.

Václava, mučedníka,

hlavního patrona

českého národa

(doporučený svátek).

29. 09. Svátek sv.

Michaela, Gabriela a

Rafaela, archandělů

30. 09. Památka sv.

Jeronýma, kněze a

učitele církve

ZVEME

Zveme na Ministrant-
skou pouť 13. září. Bližší
informace na nástěnce.

PŘÍVOZNÍČEK- Pěstování ovoce Ducha svatého

Milé děti,

v posledním čísle Přívozníčku jsme hovořili o darech Ducha Svatého a o pěstování ovoce Ducha svatého. Toto ovoce sklídíme, pokud se dary Ducha Svatého necháme naplnit. Sklízíte ovocnou úrodu, kterou je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání? O ovoci Ducha Svatého se dočteme v listě apoštola Pavla Galatským, v 5. kapitole v odstavci o životě z Ducha Svatého.

Nedávno nám začal nový školní rok a vy jste se po prázdninách opět vrátili zpátky do školních lavic. Čeká vás náročná, ale prospěšná pouť za poznáním. Budete otevírat mnoho knih, které vám odhalí spoustu zajímavých a užitečných informací. Víte ale, která kniha je úplně nejdůležitější ze všech knih na světě? Jméno té knihy se skrývá v tajence.

Váš Přívozníček

1. časový úsek
2. největší dar, který máme od Boha
3. Písmo svaté
4. každodenní činnost křesťana
5. sváteční den, den pracovního klidu

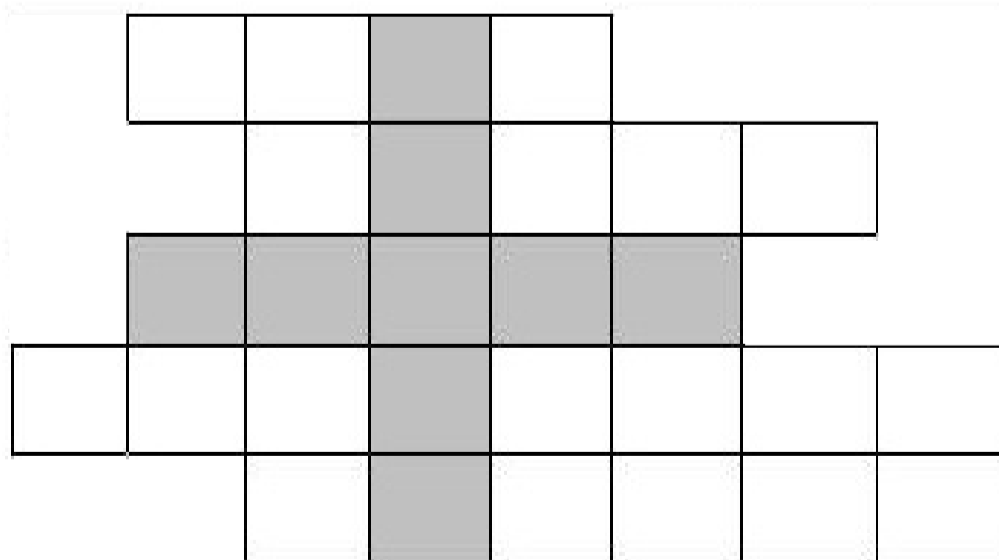
1.

2.

3.

4.

5.

Na tomto čísle spolupracovali:

Jan Košárek, Jiřina Müllerová, Tomáš Pind'ák, Bogdan Stepień.

Vydavatel: Římskokatolická farnost Ostrava-Přívoz - <http://privoz.farnost.cz>, bankovní spojení: 1643641359/0800.

Náklady na výrobu: 7,- Kč. Registrován u Ministerstva kultury ČR pod registračním číslem MK ČR E 14926.